

Bunfter deri, som han selv yttrede, at han ikke ret havde kunnet lære at kjende; jeg skal ikke her gjøre mig Umage for at fremkomme med Noget desangaaende; thi derved vilde efter min fulde Overbeviisning Forholdet blive endnu mere forviklet, og i alt Fald vilde det derved blive endnu mere vanskeligt for Thinget i dette Dieblit at faae nogen klar Forestilling derom. Naar den ærede Forslagsstiller bemærkede, at man maatte gjøre Alt for at faae afskaffet et saa uregelmæssigt Forhold, som han kaldte det, saa kunde dog maaffee dette Udtryk tyde hen paa en anden Charakter af Forholdet, end jeg troer, man, ogsaa efter hvad der fra hans egen Side er blevet oplyst, kan tillægge det. Der er vistnok her et Forhold, som man maa ønske forandret, og som Ministeriet ogsaa har ønsket forandret, men iøvrigt kan det jo ikke nægtes, at det er kommet til stede og blevet vedligeholdt paa en fuldkommen regelmæssig Maade. — Jeg troer ikke, at det egentlig kan have været den ærede Forslagsstiller's Hensigt at sætte dette Ændringsforslag igjennem; jeg troer ikke at sælle; naar jeg antager, at det mere har været ham om at gjøre at faae hele dette Forhold bragt under Dmtale og derved faae tilveiebragt saadanne Oplysninger, som kunne gives fra Ministeriets Side. Jeg kan heller ikke indsee, at der skulde være opnaaet noget væsentligt Gode ved at fastholde et Forslag, der i sig selv er saa aldeles dunkelt og uforstaaeligt, som det foreliggende virkelig er, thi det at nedsætte denne Sum af 600 Rbd. til 300 Rbd. er i Virkeligheden Noget, der umuligt kan forstaaes som indeholdende en Bestemmelse om, at der skulde finde en Opstigelse af Landfogden Sted; og derved i det Hele foregaae en Forandring i Forholdene paa Læsø; det er umuligt at finde dette ud af det her stillede Ændringsforslag, saameget mindre, som den hele Indtægtspost; hvorom der her er Tale, jo kun er calculatorisk, og det altsaa seer saameget mere besynderligt ud at formindste den med et vist Beløb. Men jeg troer heller ikke, der er nogen som helst Opfordring hertil; det Guefte, som kan gjøres, er i Virkeligheden i Begreb med at blive gjort. Det er fuldkommen anerkjendt fra Ministeriets Side, at det maa betragtes som ønskeligt om fremtidigt —

ogsaa ved Æmøbekommen fra Finantsernes Side — den Bjergningsindtægt, som tidligere skulde afgives til Domcapitlet i Viborg, og hvoraf Halvdelen tilfaldt det lærde Skolevæsen og den anden Halvdeel deelees imellem Biskoppen i Viborg, altsaa nu Finantskassen, og Stiftets Provster, kunde afgives til Fordeel for Bjergerne, og om dette kunde see paa den Maade, at der egentlig ikke fremkom noget Tab derved, nemlig derved, hvad der er det Naturligste, at Landfogdens Stilling hæves — og det maa jo ganske vist indrømmes, at det er en altfor betydelig Opoffrelse paa en saadan Mands Stilling at anvende 11—1200 Rbd. om Aaret — det troer jeg, man efter hvad de senere Aars Erfaring har vist kan anslaae det til — foruden en Gaard paa 5 Tdr. Hartkorn. Der er derfor ogsaa sørget for, at der kan indtræde en Forandring heri, idet Vedkommende er ansat paa Opstigelse, og det er fra Ministeriets Side tilkjendegivet, at det ønskede, at en Opstigelse fandt Sted, idet det formeente, at den Indtægt, som erhvervedes, deels af Kongettenden og deels af Gaarden, naar den blev solgt, kunde antages at ville opveie det Afsvan, som vilde følge af at opgive denne Anpart af Bjergningsindtægten. Der stiller sig imidlertid een Vanskelighed i veien for en saadan Forandring, og det er den, at denne Embedsmand eller Bestillingsmand, hvad man nu vil kalde ham, tillige har at oppebære de kongelige Statter paa Den; Forandringen kunde altsaa ikke foretages uden Bidere af Kultusministeriet; Indenrigsministeren maatte indvillige deri, og der maatte altsaa søges en Veie, som jeg iøvrigt antager uden Vanskelighed vil kunne findes, til at skaffe Oppebørslen tilstede imod et meget ringere Belag. Der er i den Henseende allerede for en Tid tilbage indledet Forhandlinger med Indenrigsministeriet. Der er ikke endnu kommet nogen endelig Afgjørelse fra Indenrigsministeriets Side; jeg antager imidlertid, at det dog vil komme til den saadan, og jeg troer derfor, at Sagen for Dieblittet har al mulig Udset til at blive afgjort paa den efter min Mening for alle Vedkommende: — undtagen for den konstituerede Landfoged, det indrømmer jeg, — heldigste Maade, nemlig saaledes, at Bjergningsindtægten heelt tilfalder Bjergerne, og at